

Azonban a mondott helyeken tartott s a talán M.-Vásárhelyen és Udvarhelyen (?) tartandó gyűlések sem a hazát meg nem mentik, sem fenn a központban az ugynevezett erdélyi kívánatok iránt a véleményeket kedvezőbbre nem hangolják, sem az ugynevezett erdélyiek tekintélyét, avagy csak egy hajszálnival is nem emelik.

X—Y.

Jogi szemle.

Az 1869. április 8-ki igazságügyi miniszteri rendelet 74-ik §-a.

A váltóvégrehajtások tárgyában czimul irt igazságügyi miniszteri rendelet 74. §-a szerint az igénykeresetet azon bíróságnál kell benyújtani, mely az árverés elrendelésére hivatva van.

Ugyanezen rendelet 44. és 45. §-a értelmében az árverést a végrehajtás foganatosítása végett megkeresett bíróság rendeli el: sőt, ha a kielégítési végrehajtást biztosítás már megelőzte, ez esetben a 43. §. szerint a kielégítési végrehajtás, vagy is az árverés elrendelésére a járásbíró van hivatva, és így a 74. §. szerint az igénykereset is nála nyújtandó be, mit bizonyít a 72. §. is, mely azt rendeli,

„hogy a végrehajtó-bíróság a netaláni igénykeresetek beadására, végzésének keltétől számítandó 8 napi határidőt tűz.”

A kir. járásbírók előtt — kivéve a telek- könyvi ügyekbeni hatósággal fölruházottakat — a tárgyalás sommás, a bíró jogosítva van a tényt kinyomozni, miből önként következik, hogy — mindkét fél megjeleneése esetében — hallgatóságos beismerésnek helye nem lehet; ámde a váltóvégrehajtások folyamában fölmerült igénykeresetek a 74. §. szerint a váltói rendes szóbeli eljárás útján tárgyalandók és a hozott végzés ellen csak a váltótörvény által megengedett perorvoslatok használhatók.

Ezen ügyekben hallgatóságos beismerés, formasierü perbeszédék is helyet kell, hogy foglaljanak és így a járásbíró föl van jogosítva, hogy a különben tanácsülésben alkalmazni szokott anyagi váltótörvények alapján végezzon.

A bírósági szervezés megtörténte előtt, a váltóvégrehajtások tárgyábani rendelet megváltoztatása nélkül nem is lehetett volna másképp eljárni; ma azonban megváltoztatást célzó rendelet nélkül is, vagy csekély módosítással lehetne e visszásnak látszó eljárásn segíteni.

A rendelet megváltoztatása nélkül úgy, hogy a kir. törvényszékek mellett végrehajtók vannak alkalmazva, kik az egész törvényszék területén jogosítvák a végrehajtások eszközésére. Mi volna tehát könnyebb, mint ha a váltóvégrehajtások foganatosítására a törvényszék saját végrehajtóját küldené ki, ez az összeírást a törvényszéknek mutatná be, a törvényszék maga vizsgálná meg azt, ő volna hivatva az árverés elrendelésére és így a 74. §. szerint az igénykereset elintézésére is, melyet, mint váltó törvényszék, szóbeli — jegyzőkönyvi — eljárás után, a váltótörvények értelmében intézhetne el.

Ha pedig ezen mód a felekre nézve igen költségeseknek látszanék, azért, mert a végrehajtónak a vidékre

útazással egybekötött fuvardíjat is viselniök kell, — ha bár ezen ok nem sok esetben alkalmazható, mert a fél, vagy megbízottja többnyire úgy is a végrehajtás helyére kiutazik s így a végrehajtó a féllel, vagy megbízottjával újabb fuvardíj fölszámítása nélkül kimehet, mindazáltal, ha a mondott ok fontosnak írtatnék is, czimul irt rendeletnek csak némely §-ai lennének megváltoztatandók, hogy a váltóvégrehajtás teljesítése végett megkeresett kir. járásbíró a váltóbiztosítási, vagy kielégítési végrehajtási jegyzőkönyvet a törvényszékhez tartozók betérjeszteti, a jegyzőkönyv a tört.-széknél maradna, az igénykereset és az árverési kérvény a tört.-széknél nyujtatnék be és általa intéztetnék el; az árverést pedig a járásbíró a törvényszék elrendelési nyomán teljesítené, s ennek megtörténte után az árverési jegyzőkönyvet a vételárral a törvényszékhez tenné át, hol a netaláni elsőbbségi bejelentvények elintézése után a foglaltatók kielégítése történnék.

E módok akármelyike megszüntetné a járásbíró előtti — soha meg nem szokható — váltói formaságok szerinti törvénykezést.

Maros melőli 1874. aug. hóban.

A Bethlenianum fehérvár-n.-enyedi collegium neblantsdvirág.

(Folytatás.)

Az enyedi főiskola bir és dicsekedhetik végtére olyan, ha nem is tán jelesebb tanárokkal, mint a többi főiskoláink és egyetemünk; tessék a református státusnak kiegészíteni és visszaállítani a hiányzó és károsan beszüntetett felsőbb tanfolyamokat, és ha ez nem teszi, a kormány kötelessége azt tenni és a tán lehető dotatiókat időlegesen bár pótolni; nemzeti és kormány-biztosítási érdekek parancsolják ezt e helyütt, úgy az is kötelme előjáróinknak ez idő szerinti tanvezető és irányadó főbb köröknek mindenhol, hogy a tanulók gyermekeink el-sajátított és természetes képességüket, a lelki és testi erők rovasára a számítás fölül felöltet tudományok minden ágaival el ne borítottassák, ezen czéltalan előzőnlés-sel a tanulókat, nemzetünk egyedül biztos fenntartóit, felére, hanem egynegyedére leapasztani, tovább ne engedjék; a székely a közép- és polgári osztály szülötteit kiváló pártolásban részesítse, a tanítást tanítás és nevelésre szoktassák és nem egy, vagy két órán át olvasásért fizesse az állam, vagy intézet; a gyakorlati, türelmes, odaadással tanító és nevelő, tanítványa testi és lelki szemei elibe varázsolja tantárgyát, kedvesség- és könynyűséggel nem csak fogékonytá teszi a fiatal keblet, hanem tiszteletet, nemes ragaszkodást csepegtet abba maga iránt és nemes bizalmat önmagába; a miből válik mivelt, kitartó és erejét túl nem becsülő, minden jóra és nemesre alkalmas honpolgár. Mindezen szerény élet-módok, tanrendszer, tanuló és tanító közti viszonyok Enyeden és a főiskolában léteznek, és ha nem általánosak utóbbiak, oka a mi, a szülők és gondnokok közönye, a melyet beszüntetni s eszélyes elbánással a hazának, nemzetünknek és nekünk szülőknek üdvös tanítási és nevelési módozatot életre hívni egyaránt szoros kötelmünk; mert különben miden ellenkező irány és eljárás meg-buktatja a nemzet alkotó és fenntartó erejét: a fiatal-sá-

got, s a midőn csak egyeseket pártol és kitüntetésben részesít bárki, vallásfelekezetiünket s tán magunkat sebes léptekkel erőszakoljuk a feloszlás és nemzeti jelleg el- elvesztéséhez, általánosan mindenekre kiható legyen a kegyelem és pártolásbani részesítés; így lesz csak általános a miveltség- és vagyonosodásbani előhaladás, ezek által biztosítva a nemzeti fölénny.

E harmadik, illetőleg negyedik katasztrófa, mely különösen Nagy-Enyednek volt szánva és minden mások kivételével Enyedet éré és ma mégis Nagy-Enyed minden beczéztetés és mások pártolása nélkül gazdasági és neveltetési szükségletei helyreállításában ott áll és pedig önjerején, a hol akármely más városa Erdélynek, kormányok és más befolyások szünteleni felhasználásával is; eléggé tanusítják, túlon-túli ellenbizonyítékot szolgáltat azon érdekre, hogy N.-Enyeden a nagy-enyedi lakosok és vidéki értelmiség, kereskedő- és polgári osztálya, meg egész népességében göröngy, miveletlenség, tudatlanság sem észlelhető, sem található. A magyar birodalom- és egész Európának is tán egyetlen egy városa és vidéke nincsen, mely annyiszor elpusztított, legyilkoltatott, mint ez; a vallásos fanatizmus, a nemzeti és szabadsági nemes és önzéstelen elvek ellenszenve, gyűlölete egy népet sem üldözött annyit, mint ezt; és e város és vidék, hogy nemes bizonyítékát adja annak, miszerint vallásunk és a szabadság szent elvei ugyanazonosak a világ mindenségét fenntartó és mozgató örökkévaló istenségi elvekkel és ennél fogva a földszínéről el nem törölhető, kézzel foghatólag bizonyítékát adja teljes és öntudatos fennállásában. Kalapot kell emelni előtte és minden munkás polgára előtt és sárral dobálni azokat, kik a göröngy élettelen anyaghoz hasonlíták, ha tán egyesekben is. Enyed öntudatosan él és élni fog, a református státusnak lesz ereje a megtámadók czélzatait tönkre silányítani; lesz ereje nem csak a papi képezdét, a törvények, végrendeletek és más mindennemű határozatok értelmében örökre Enyeden hagyatni; hanem öntudatra és eszméletre térve felhagyva az adáz közönynyel, ön- és nemzeti fenntartás érdekében kimondják, követelik, és ha kell, összesen eszközlik, hogy a nagy-enyedi Bethlen főiskola oda egészítettessék ki, a hova nemzeti létünk, nemzeti fölénnyünk szükségessége az általam leirtakban kiegészítettnei, haladéktalanul parancsolják. E vidékről és e megyei földről nem szabad nemzetünk kevesbülését s tán idővel kihalását mimagunknak decretálni. Vallásunk alapja magára is az alkotmányosságnak, öntudatos kormányzatnak, az alkotmányosság gyümölcse a tántorithatatlan haza- és nemzetiségi szeretet- és védelemnek; a ki ezekben s a törvényekben való hit és változhatatlanság tiszteletében korlátozni és ezeknek oltalmától bárkit is elterelni kíván, az nemzetüknek javát nem akarja, e szent fogalmak és szavak tisztelete, öntudatos érzése és ezek halálára s tán olykor veszélybe jöttükre, nemzetünk minden egyes tagjaiban fölbredett és lángra gyuladt nemes érzés, az a mi nyolcz századon keresztül számtalan veszélyek, szellemi és testi harcok közt fenn- és fölénnyben tartának és mentének meg hazánk földjén; ezeket lankadni, satnyulni és közönynyel fölvaltati engedni nem szabad, hazánk legkisebb falujában is; pedig, ha az enyedi főiskola csonkittatnék, mind e nemes elvek és törekedések, mind e nemes indulatok zátonyra jutnának és egy pár

TÁRCSA.

Szél és a virágok.

BERNSTEIN A. után.

A természet háztartásában a lég nagy és hatalmas szerepet játszik. Minden a légben él és működik. Magában hordja az életnek és halálnak csirait s így a haláltól az életre, s az életből a halálba vezet. Ha élő lényt elzárunk a levegőtől, meghal; s ha holt lénytől zárjuk el a léget, megkövesül. De ott, hol a lég szabadon működik, fenntartja az élet tevékenységét, az elhaltat feloszlásra vezeti, hogy részéből új életet hozzon létre.

Magánál a lég működésénél nem kevésbé fontos annak mozgása, a légáramlat, a szél. Oly szolgálatokat végez ez a természetben, melyet szemeink nem látnak, s csupán a vizsgálódás szelleme gyanít. A szél meleget és nedvességet hord egyik helyről a másikra. A szél egyenliti ki a föld kerekésgén levő ellentéteket. A szél hordja szét leheltünket, nehogy a lég megfertőztetessék és friss légfolyamokat hoz elő, nehogy ugyanazt kellessék ismét behelennünk, a mit kileheltünk. A kilehelt levegőt, mely emberek- és állatokra mérgező hatással

volna, a szél elviszi, a növényekhez, melyek épen ezen légnemek által tápláltnak. A szél fogja fel a növények által kilehelt levegőt és összekeveri alkatrészeit, hogy emberek és állatok tiszta léget szívhasssanak be. Szél nélkül ember és állat saját légkörében fulna meg, a növény elhalna, a szárazföld elporlódná, a folyamok és források kiapadnának, a tenger vize megrothadna s a földkerekségén a halál merevsége uralkodnék.

És a szél, ezen nagy és áldásos működése közepette a kis virágokról sem feledkezik meg, melyek az ő segélyére várakoznak; mert ő az, ki a fák törzseit s a füvek szárait csendesesen élő növény-álmukból fölrázza és midőn csendes májusi éjjeken fujdogál, megreszketnek a fák virágai, felrepednek a megérett virágpor lelei s a termékenyítő virágpor elhintetik, hogy a termése érjen, ha közel van, vagy: hogy elmenjen a szélllel, ha azon fán női virág nincs, mely magába fogadná a himport.

S a szél a csekélynek látszó szolgálatot is hiven elvégzi. A föld körül való vándorlásában a csupán himvirágokkal bíró növények porát ölebe veszi, s elviszi és mindentelé szétszórja. S miután e porszemcsék oly igen könnyűk, a szél pedig oly igen hatalmas, a sok millióra menő porszemeket hatalmas szárnyain mindenfelé széthordja és a porszemek így jutnak el azon növényekhez

is, melyek magányosan hordják szűzies virágukat és várakoznak a messze földről jövő völegényre, hogy anyai áldást hintsenek reájuk.

S ez áldás nem hiányzik. Ez igaz. A szél veszi át a lakodalmas-hintó szolgálatát és elviszi a völegényt mértföldrekre is várakozó mennyasszonyához. Mond meg, boszankodó-e még a szélre, melynek fuvaladt alatt dideregsz sötét éjjeken? ha meggondolod, hogy nem ok nélkül száguld annyira, mert sok és nagy szolgálatot kell elvégeznie a földkerekségén, s ezen kívül még a szerelem szolgálatában is fáradozik, hogy virágról-virágra menjen, házasságot kössön, melyek nélküle meg sem történhetnének.

Nem csekélyek az utazások, melyeket a szél e célból tesz. A berlini növénykertben van egy nőnemű növény, melynek himje Amerikában van és ennek virágjához is elhozza a szél a völegényt minden évben és tovább te-nyészt itt egy oly nemzetséget, melyet az emberi vizsgáló szellem, tudvágyának kielégítésére hozott át távol világrészről.

És így a szél pompás házassági közvetítő, a ki ily viszonyokat hoz létre s nincs szüksége e működését előbb a hirlapokban nyegle módon hirdetgetni.

rövid tized alatt a megyei földön a fehér holló ritkaságára vergődne. Különben a fennebb is egész bajt és viszálykodást én a centralisatio büntészkében keresem, mely akárhany életre való nemzetet politikai és igazságszolgáltatási pályáján tönkre juttatott; munkás, képesített és gyakorlati férfiakból kivetkezett a gyenge és összeszorított képviselői systema, mely az egyházkerületeket és a két századot meghaladólag nemzetiségünk öntudatos fenntartásában hű zászlóvivő lelkezeinket szinte minden jogaikból kecsgetető szavaival kivetkezett, ma már minden teendőket és kegyelemosztást egy néhányunk hatalmába játszott; a ki ezen néhányunknak nem engedelmeskedik; a ki a szép, magunk és pártunk botlásait is nem isteniti, nem imádja, nem csak kegyeinkből kiszorított, nem csak göröngy és használhatatlanná vált; hanem eddig is polgári, most már, fájdalom! egyházi és nevelési pályán is maga és családja, a biblia kontár mondata szerint: heted íziglen büntetés és bűnhődés tárgya; ma az apát fosszuk meg állásától és juttatjuk oda, hogy családját munkája, véres verítéke után is ne neveltesse, semmivé legyen; holnap fiáról mondjuk el hasznavehetetlenséget és tudatlanság színét, melyre pedig pártunk kárhoztatás és juttatás. Formáltunk polgári, egyházi és nevelési pályán, a mitől pedig nemzetünk leginkább undorodott, urbatnámságra kapaszkodó és e bő czim alatt egy részben hivatali erény, leereszkedés, polgártársainak tisztelete következtében kinyert közszereket és hivatalán áldozatkészséggel megörökölni nem tudó burocratiát, melynek már nem elég a hatalom, nem elég a fizetés, nem elég a tanítvány és nem tetszik, ha Enyeden, Maros-Vásárhelyt, vagy akárhol is létezik tanár, tanító, végrendekező, vagy szülő, vagy akármely más nemes lelkű hazafi, a ki szép pófánk intéseiben, minden szavainkban engedelmességre parancsoló ukázt nem lát és minden tetteinket czéltalan, vagy czélarányos iratainkat, mint egyedül idveseket nem teljesíti. E pálya nem nekünk való tovább, jobboldal, baloldal, vacsora, sonka, Gorové, középbál, középpárt, ultramontán, intramontán s más, Isten tudja hány párt nem nekünk való többé, sem a polgári, sem az egyházi pályán. Öregebb és tekintélyesebb férfainkat, szinte különbség nélkül, szerencsétlen modorunkkal, néhol a természet is segítve, sirba, vagy haza kísértük, s utóbbinál, fájdalom! az üldözés és lehetetlen tétele többször az önérdék játéka a főszerepet; még munkaképes férfikorban levők egy-kettő pártjuk kevéssége miatt is meg, mert megint féltjük tőlük a konczot, minden cátoi szigorok mellett nemes czéljaikban a haza-, nemzetiség- és vallásmentésben czélt nem érhetnek: a fiatalabbaknak tanulni és gyakorlódni kell; a gyakorlat és ennek alapján a tanultság, a nemzet és szükségeit az életből és a néppeli folytonos érintkezésből tudók pedig, mint már fennebb érintém, ha élnek is, házukig kísérték és boszantvák, vagy pedig szűkebb munkássági körben legfennebb családnak jóllétét munkálják. Az üresség és hiány szerfeletti, minden pártból és az egész nemzetből független irányadókat, vezetőket és birodalomalapítókat kell zsizrozni, ezt pedig a pártok szerencsétlen merevségének megszüntetése eszközölheti csak, a mikor ez keresztül lesz vive a nemzeti erők megint hatalommá válnak s az eke mellől is bőlebb és szerencsésebb houboldogító válhatik, mint okleveles tanár, ügyvéd stb.-ből; a rómaiaknál példa Coriolán a jó bán, minálunk a bajt okozókat másra bizom elősorolni, mert ölnék elegendő számmal.

(Folytatása köv.)

K ü l f ö l d.

Londonból írják, hogy az orosz czárné roszul léte miatt az edinburgi herczeg új szülött fia a Buekingham palotában fog megkereszteltetni. Keresztszülők: a királyné, a német császár és a czár.

Berlin. Arnim gróf elleni ügyben a szóbeli tárgyalást, nov. 8-ki hírek szerint, a berlini városi törvényszék decz. 9-re tűzte ki. Nov. 17-én este a városi törvényszék egy hivatalnok jelentkezett Arnim grófnál, hogy a vádiratot, — miként ez foglyokkal szembe szókas — kézbesítés helyett előtte felolvassa. A gróf egészségi állapota nem engedte, hogy előtte ezen több iekre terjedő irat felolvassék, s ezért a felolvasás más napra halasztatott.

Páris. A hirlapok többsége bámulatukat fejezték ki a felett, hogy a kormányzatok a győzelmet nem használják fel, s megengedik, hogy a határokat a Carlisták újból megszállják.

Christophlesnek egy irata a balközéppárt korábbi elnökéhez azt mondja: hogy a balközép a tényleg főnnálló köztársasággal elégedetlen; egy törvényes köztársaságra akar és fog a septuaginta iránti békülékenységél fogva szavazni, különben a feloszlásra szavazna.

Bazaine Madridba érkezett.

Róma, nov. 18. 500 végleges választás tudva van, 8 választás még nem történt meg; ebből 284 a jobboldalhoz, 216 a baloldalhoz tartozik; 51 választó-kerület, mely eddig baloldaliakat választott, jobboldaliakra szavazott; 43 kerületben megfordítva történt; a baloldaliak közül 11, a jobboldaliak közül 8 többszörösen meg lett választva; 3 választás ellen óvás jelentetett be.

Azt mondják, hogy a pápa mindazon papokat, kik a képviselői választásokban részt vettek, egy hónapra a divinis suspendálja, azaz: egyházi cselekvényektől eltiltja.

Konstantinápoly, nov. 18. Az arab „Dievail“ Chartunból egy táviratot közöl, mely szerint egyiptomi csapatok Darfunt megszállották s a darfuni szultán halva maradt a csatatéren.

Pétervár, nov. 18. Az a hír, mintha a czár elleni merénylet alkalmából számos előkelő egyén elfogott s javaik elkoboztattak volna, nem való. Az ezen ügyre vonatkozó állítólagos vizsgáló-bírósg valószínűleg összetévesztett azon bizottsággal, mely az orvosi és theologiai facultáson előfordult zavargások alkalmából kiküldetett.

H i r v a t.

— **Erzsébeth** felséges királynék neve napján délelőtt a piaci plébániális templomban fényes istenítisztelet tartatott. Az istenítiszteletet új plébánosunk végezte. A templom csaknem tömve volt, a katonai és polgári hatóságok testületileg vettek abban részt.

— **Jogász-egyletünk** folyó hó 19-ki ülésében a tagok szép számmal vettek részt, s a mi még nem történt, láttunk ott néhány, a tanácskozás iránt érdeklődő nem egyleti tagot is. A tárgyalás, s annak idejében közölt indítványoknak az évi közgyűlés elébe teendő terjesztése ment határozatba. Ugy értesültünk, hogy rendes ülésünk még csak egy lesz, — a jövő esztendői — s az évi közgyűlés megtartási ideje, a jövő hó közepére esnék.

— **Szeged város** legutóbbi közgyűlésének egy nemes és messzeható értékű mozzanata volt. — Szőnyegre hozatott ugyanis a szegedi országos ipar és terménykiállítás ügye, melyhez az ipar-társulat lelkes kezdeményezése után még a köztörvényhatósági bizottság szankcionálása hiányzott, hogy a nagyfontosságú kultur-eszme imponzáns ható erővel emelkedjék a létesülés felé. Egy pillanatig sem kétkedtünk, hogy: midőn a hazai reális művelődés hatalmas lendítő eszközéről van szó, nem maradandó közönyös Szeged értelmes és hazafias érületű köztörvényhatósági bizottsága s ha csupán egy nem helyi, de országos érdekű kultur-cél erkölcsi és anyagi támogatásra szólit: a progressiv törekvés vágyától melegített lelkesedés leginpozansabb nyilvánulásával nyújtandó gyámuló karokat a jó ügynek. És úgy lőn, a mint előre láttuk. Az országos ipar- és terménykiállítás központi bizottságának kérelmére, — melyet főispán ur bensőségteljes, meggyőző erejű szavak kíséretében reasummált — a köztörvényhatósági bizottság magasra fokozódott lelkesültséggel, egyhangu határozattal elfogadta a szegedi országos ipar- és terménykiállítás főpártfogóságát: szegény városunk hol késel az éji homályban?

— **Ez előtt régen**, ha jól emlékezünk, egy év, vagy még több idővel szóban volt nálunk is egy fogyasztási-egylet fölállítás; folyt a sok szónoklat, minden ember élén kívánt állani az ügynek; vitatkoztunk, hogy ki mond az ügy érdekében jobbat, szebbet, okosabbat; elnököt, jegyzőt, bizottmányt választánk, aláírási ivatek nyitottunk, s talán még adakoztunk is; de csitt! erről tetünk még kérdést, nem felelt, nem szólott senki, hallgassuk mi is agyon a dolgot.

— **Maros Ludason** tűzoltó-egylet alakult; úgy halljuk egy küldöttség készül városunkba, az itteni tűzoltó-szabályok elsajátítása tekintetéből; tárt karokkal várjuk, s ráadásul a fogyasztási-egylet szabályaival is szívesen szolgálunk.

— **Ny.-Szeredában** járda építésén gondolkoznak, ajánljuk mintául csak most lerakott új járdánkat, porond és apró kavics terem nemcsak a Maros, de a Nyárádiban is elég.

— **Öngyilkosság.** Sz.-Gothárdon f. hó 6-án egy nő szíven löve halva találtatott szobájában. A vasmegyei l. a következő részleteket közli ez esetről: Az öngyilkos nő, özv. Salacz-Wárfi Mária, néhány hóval ezelőtt érkezett Buda-Pestől Szent-Gothárdra, mint többször említett, azon czélból, hogy ronsolt egészségi állapotát Szent-Gothárd úde, friss levegője némiképp helyreállítsa, s hogy hátralevő napjait visszavonulva csendes nyugalomba töltsse. Mintegy 45 éves nő volt, mivel, előzőkeny, de azonnal észre lehetett venni rajta, hogy szerencsétlen, mert folytonosan nyugtalanságban élt, mindig veszélyektől körülvéve érezte magát, bizalmatlan volt mindenki irányában,

családi viszonyairól senkinek sem szólt; egy szóval: rögeszméje volt, hogy ő neki mindenki ellensége, hogy ő mindenki által üldöztetik. Ezen mániája tetőpontra hágott, midőn meghallá, hogy e hó elején a postán betörés kísértetett meg és azóta folytonos félelemben élt, egész nap bezárkózottan volt szobájában és mindig azon phantazált, hogy ily betörésnek esik áldozatul és azért, — mint egy hátrahagyott levelében ő maga mondja — azon borzasztó elhatározásra jött, hogy inkább ő maga vet véget nyugtalan életének, hogy sem más keze által haljon meg.

— **Szőkevény rabok.** A balassa-gyarmati börtönből a Budapestre odaszállított rabok közül többnek sikerült megszöknie. Nevezetesen Schiller János hat, Brezlmayer hét, Kovács János tizenöt és Rab József tizenkét havi börtönre volt ítélve. Schiller János nem elégedett meg a szerencsés szökéssel hanem visszatért ismét a fővárosba s folytatta előbbi foglalkozását: a lopást. Csakhamar azonban rajta kapták és a bünyenítő törvényszéknek átszolgáltaták. A többieket üldözik.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi nov. 23-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Sotszak F. Goldschmidt M. e. tulajdonjog, Goloján V. M. s t. Goloján A. e. adósság, Marczek M. Avran A. s t. előjegyzés, Csiki E. Tutschek K. csődtömege e. költség, Sándor F. Izsok L. e. adósság, Kőnig H. csődtömege Kessler J. e. adósság, Olescher L. Buna M. ellen szerződés teljesítése, Altrichter J. Hergotta J. e. munkadíj, Schusztter Gy. Schmidt s e. szántóföld, Schoppel J. Altstaedt F. s t. e. haszonbér megszüntetése, Janosch J. Schirkányer L. e. tulajdon igény, Godel O. Grillel L. e. számadás, Spanek A. Spanek J. e. élelmezés, Connert J. Kunnert F. e. ingóságok, Hihn J. Schieb F. e. atyaság elismerés, Spach J. G. b. Brukenenthal A. hagyatéka e. kártérítés, Sükösd J. Czillich E. e. vételár, Rémán J. T. Feldrihán S. t. s e. adósság, Mankesch Fr. Teutsch Gy. e. vételár, Zeidner H. Pervu T. e. vételár, Teutsch K. csődtömege Balla K. e. vételár, Szabó G. s t. Csobán D. e. szolgálmány hátrálék, Nagy F. s t. Tajedich P. e. végrehajtás, Vidder A. Kvichinsky J. e. vételár, Fodor J. Zsurka P. e. adósság, Veinstoch K. Andács M. s t. e. som. vh., Zárr A s t. Zirr A. e. kártérítés, Gutt J. Lázár Fik. s t. e. kártérítés, Sattler J. Sigmond Gy. e. kártérítés, Gondosch F. Veber J. e. som. visszahelyezés iránti perük.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

B. Nopcsa László csődtömege végleges 10-ed kárpótlások kiutalása, b. Nopcsa László csődtömege utólagos kárpótlások kiutalása, Brassó város Lucssthart Oszkárné e. tulajdonjog, Visia János Brán Péter e. 1000 frt, Turóczy András s társai K.-Vásárhely város e. 1575 frt, Harasztos községe Mohács községe e. egy erdő, Székely István örökösei kárpótlás kiutalása, Zeyk Károly a királyi kincstár és Lengyel Gábor ellen igényper iránti perük.

Dr. Endes Gábor k. t. r. b. által.

Mendel Fleischer Fogarasi László s t. e. som. vh., Dobolyi Sándorné kir. kincstár és Dobolyi Sámuel e. ki-szakasztás, Gazner Jozsef, mint egyházigazdognok Dénes István s t. e. bérlettől elmozdítás, Bámos [Illyés Vitéz János e. birtokháborítás, tordai unitária egyház özvegy Csorba Ferenczné e. 20 frt, Simény Rózália Ugron Lázárné Kosztinás D. e. 1870 frt, Filip L. Filip J. lui Lázár ellen som. vh., Libaton község Bárdi Károly ellen 42 frt iránti perük.

Déési Farkas k. t. r. b. által.

Zülich Jánosné Jánosi Sándor s t. e. 315 frt, ifj. és id. gr. Teleky Sámuel Todoricza Nicoláj és társai e. 21310 frt, a kir. kincstár Nagy István és neje e. nrb. kárpótlás kiutalása, Legyen Sámuel Silla Avram e. som. vh., a kis kájáni g. cath. egyház Boka Gavrilla e. 46 frt, Tokáne Gyorgye Ankó Páraszkiva e. 45 frt, Gutsch János Paron Zaharia e. 57 frt, Tois János Tompa Vaszie e. 90 frt. Hintz János Irk Lajos e. 262 frt 95 kr, gr. Toldalagi Mihályné Talán György ellen 140 forint iránti perük.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.